Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

ATILIM

Yıl 5, Sayı 11 (59)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

1 Kasım 1978

TKP, Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin 61. yıldönümünü coşkuyla, savaşçı eylemlerle selâmlar!

Can güvenliği

TKP, bundan 55 yıl önce programındaki demokrasi ve Cumhuriyet belgesi uğrunda savaş boylarında çarpışıyordu. Cumhuriyetin bu yıldönümünde de üzerindeki yasağa karşın, TKP tüm ulusal varlığı, halkın faşist teröre karşı can güvenliğini koruma savaşındadır.

Can güvenliği, Anayurdumuzu yayılıcı emperyalist çevrelerin, Amerikan, Batı Alman ve bütün yabancı tekellerin boyunduruğundan, amansız sömürüsünden kurtarmak savaşından ayrılmaz. Can güvenliği, yabancı tekellerle, bankalarla, «kasırga» işadamlarıyla ortaklık kuran işbirlikçi burjuvaziye, gerici, baskıcı çevrelere karşı, yurt çapında geniş halk yığınlarının verdiği bir savaşla içiçedir.

Can güvenliği, NATO'ya, topraklarımızdaki Amerikan saldırı üslerine, ikili kölelik anlaşmalarına, atom başlıkları yığınaklarına karşı ulusça verilen savaşla kaynaşmıştır. Can güvenliği, tüm ulusun güvenliği, bölgemizde, tüm dünyada barışın güçlenmesi, yumuşama sürecinin gelişmesiyle sağlanır. Bütün komşularımızla, en başta barışın yıkılmaz kalesi Sovyetler Birliğiyle politik, ekonomik, kültürel ilişkilerin geliştirilmesi ulusal güvenliğin zorunlu gereğidir.

Can güvenliği, halkımızın üstüne kanla, kurşunla yürüyen faşist tırmanışı yenmek savaşıdır. Can güvenliği, işbirlikçi burjuvazinin, vurguncu tekellerin halkımıza, geniş yığınlara dayattıkları işsizliği, pahalılığı, yoksulluğu yenmek için savaştır.

Can güvenliği, bilime, aydınlığa susayan, okul, üniversite istiyen, liselerin, fakültelerin birer faşist kışlası olmasına karşı duran milyonlarca gencin, öğrencinin, öğretmenin, bilginin savaşıdır. Çünkü, halkımızın can güvenliğine kastedenler, faşistler, Maocular, barışın, ulusal bağımsızlığımızın, demokrasinin düşmanlarıdır.

Can güvenliği, geniş yığınların örgütlü yürütmeleri gereken bir savaştır. Köyde, kentte, fabrikada, mahallede, her yerde örgütlü yürütülmesi zorunluk olan bir savaştır. TKP işte böylesi bir savaşın ön sıralarında yer alıyor. Halkımızın can güvenliği, ulusal güvenliği, mutlu geleceği böylesi örgütlü bir savaşla sağlanacak!

YAŞASIN KIZIL OKTOBR!

Bildiri

Ülkemiz çetin günler yaşıyor. Emperyalizmin askersel, politik, ekonomik baskıları yoğunlaşıyor. Faşist saldırılar her geçen gün daha kanlı boyutlar alıyor. Halkımızın, yurdumuzun üzerine yürüyen iç ve dış tehlike ağırlaşıyor.

Amerikan emperyalizmi, topraklarımızdaki saldırı üslerini, nükleer silâh depolarını, casusluk merkezlerini daha da etkinlikle çalıştırmayı Türkiye'ye dayatıyor. Ulusal zenginliklerimizin kamulaştırılması istemine zorbalıkla karşı çıkıyor. Bu emperyalist baskıların amacı, NATO'nun güneydoğu kanadını güçlendirmek, ABD'nin Ortadoğu'daki konumlarını pekiştirmek, Türkiye üzerindeki politik, askersel, ekonomik çıkarlarını korumak ve özellikle Türkiye'nin, Sovyetler Birliği ile, sosyalist ülkelerle gelişen ilişkilerini baltalamaktır. Emperyalizmin bu saldırgan stratejisi halkımız için, bölge ve dünya barışı için büyük bir tehlikedir.

Hükümet ABD emperyalistlerinin, NATO egemen çevrelerinin baskılarına boyun eğiyor. Bununla birlikte emperyalizm, Uluslararası Para Fonu, CIA ülkemizde faşist tırmanışı körüklüyor. Faşizm seçeneğini yedekte tutuyorlar.

Faşist MHP sıkıyönetim istiyor. Böylece kanlı saldırılarını sıkıyönetime gerekçe hazırlamak için yoğunlaştırdığını açığa vuruyor. Amerikan emperyalizminin, işbirlikçi burjuvazinin vurucu, terörcü gücü MHP, hükümeti sıkıyönetime zorluyor. Bundan amacı, orduyu kışkırtmak, ilerici güçlerin, işçi hareketinin üstüne hükümet eliyle orduyu sürmek, bu ortamdan yararlanmak ve erke gelmektir.

CHP ağırlıklı hükümet faşist güçlerin uyguladığı bu kanlı senaryoya her gün gencecik insanların vurulup, öldürülmesine seyirci kalıyor. Faşist partinin, faşist vurucu örgütlerin üstüne gitmemekle, emperyalizme ödün vermekle, bunalımın yükünü emekçilerin sırtına yükleme politikasıyla desteklerini yitiriyor. «Sağa da sola da karşı olmak» politikasıyla giderek demokratik güçlere yönelik baskı yöntemleri uyguluyor. Anti-komünizme yöneliyor, demokratik güçlerle arayı daha da açıyor. Bütün bunlar, faşist tehlikeyi arttırıyor.

TKP, daha bu hükümet kurulduğu gün onun niteliğini açıklamıştır. Sorunların

(Devamı 2. sayfada)

Dünyayı sarsan devrim

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi 61 yaşında. Dünya proletaryasının büyük önderi SBKP'nin kurucusu V. I. Lenin'in önderliğinde Rusya işçi ve köylülerinin gerçekleştirdiği Büyük Oktobr'la insanlık tarihinde yepyeni bir çağ başladı. Kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı. Dünyada ilk işçi-köylü devleti: Sovyetler Birliği kuruldu. Marks ve Engels'in yüce ilkeleri Lenin'in ülkesinde gerçekleşti.

V. I. Lenin, şöyle diyordu: *«Kapitalizmin ve onun bıraktığı izlerin ortadan kaldırılması, komünist düzenin temellerinin atılması, dünya tarihinde bugün başlıyan yeni çağın içeriğini oluşturuyor».*

Yeni çağın karakteri, herşeyden önce Oktobr Devrimi'nin bütün insanlığın gelişmesine yeni bir yön vermiş olmasıyla belirlenir. Büyük Oktobr yalnız Rusya'nın ulusal ölçülerinde değil, uluslararası boyutlarıyla da olgunlaşan bir soruna ilk kez çözüm getirdi. Oktobr'un dünya ölçüsündeki önemi buradan geliyor. Devrimin utkusu, kapitalizmin sonsuz olmadığını kesinlikle kanıtladı ve sosyalizme geçişin Marksizm-Leninizm ilkeleriyle silâhlanmış devrimci bir partinin öncülüğünde, işçi ve köylülerin sağlam bağlaşıklığıyla ve tüm emekçilerin desteğiyle devrim yoluyla gerçekleşebileceğini gösterdi.

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi, bugün dünya proletaryasının, komünist hareketin ve ulusal kurtuluş savaşlarının en büyük kazanımı olan dünya sosyalist sisteminin temelini attı. Dünya devrim sürecinin üç ana gücü: dünya sosyalist sistemi, uluslararası komünist ve işçi hareketi ve ulusal kurtuluş savaşları, çağımızın belirleyici gücüdür.

Büyük Oktobr'un doğrudan etkisi altında ve ulusal kurtuluş savaşının ateşleri içinde doğan TKP, dünya komünist ve işçi hareketinin kopmaz bir parçasıdır. Marksizm-Leninizm öğretisine ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerine sıkı-sıkıya bağlı olan TKP bugün emperyalizme, faşizme karşı, halkımızın ulusal kurtuluş, demokrasi, barış ve sosyalizm için yürüttüğü savaşın ön sıralarında çarpışıyor. Büyük Oktobr'un yaktığı ışık TKP'nin, işçi sınıfımızın savaş yolunu aydınlatıyor.

Yurtda

Güncel görevler

17 Ekim'de yapılan ÜRÜN Yayınları sorumlusunun duruşmasıyla egemen çevrelerin TKP'ye, onun programına karşı açtığı yeni politik bir saldırı boşa çıkarıldı. Bu anti-demokratik yargılama giderek onu yürütenlere, anti-komünizmi körüklemek isteyenlere karşı dönüşüyor. ÜRÜN yayımcılarıyla dayanışmanın bu denli gelişmesi, yığınların savaşkanlığını açığa vurdu, onların direniş gücünü daha da geliştirdi.

CHP ağırlıklı hükümetin bazı açıklamaları, sözlerle yoğunlaşan faşist teröre karşı çıkmaya zorlanması, işçi sınıfından, geniş emekçi yığınlarından, bu arada kendi tabanından bu yönde güçlü bir tepkinin geliştiğini ortaya koyuyor. CHP sağ yönetiminin bu tepkiyi kontrol altına almak, kendi istediği yöne akıtmak çabasını yığınlar boşa çıkarıyor.

Bunun yanısıra DİSK yöneticilerinin benzer çıkışları da sendikaların tabanından, işçi sınıfından gelen tepkilerin bir sonucudur. Gıda-İş kongresi, sınıf ve yığın sendikacılığı yolunda ileri bir adım olmuştur. Kimi sendika yöneticisi bu durumda, hükümetin çıkışlarıyla uyumlu «keskin» konuşmalarla zayıflayan konumlarını güçlendirmek istiyor. Oysa yığınlar, bu taktiklerin içyüzünü görüyor, boş laf değil eylem istiyor. Tırmanan kanlı terörün yıldıramadığı işçi sınıfı, sendika yöneticilerini ağızlarından çıkan sözü tutmaya, yığınsal savaş eylemlerine, grev, yürüyüş ve mitinglere zorluyor. TKP'nin son bildirisi, halkı can güvenliğini korumaya çağırması, bu gelişmeye dayanıyor, ona yol gösteriyor.

İzlenen başka bir gelişme de şudur: Faşist tehlikeye karşı tepkiler, kentlerden kırsal alanlara doğru yayılmaya başlıyor. Komünistler bu sorunun üstüne gitmek, köylülerin örgütlenmesine vargüçle öncayak olmak zorundadırlar.

TKP, ulusun bütün ilerici güçlerini, CHP'nin sola açılan kanadını, TİP'i, öteki sosyalist partileri, devrimci gençlik örgütlerinin yığınlarını anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliğine katmak yolundan yürüyor. ÜRÜN yayımcılarıyla dayanışma kampanyasını faşist terör eylemlerine karşı, tüm ilerici örgüt ve yayınlara yapılan anti-demokratik baskılara karşı direnişle bağlı olarak yürütüyor. Amerikan emperyalizminin, NATO başlarının üsteleyen dayatmacalarına, faşist tırmanışa karşı, hükümetin kaypak tutumunu demaske etmek, bütün ulusal, demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini kurmak yolunu izliyor.

Bildiri

(1. sayfadan devam)

üstesinden ancak, anti-emperyalist, anti-faşist programı olan ulusal demokratik güçlerden oluşan bir hükümetin gelebileceğini vurgulamıştır. Gelişmeler TKP'nin bu görüşünü doğruluyor.

Ülkemizde Amerikan emperyalizminin, NATO'nun baskılarını geriletecek, faşizme dur diyecek, yerli-yabancı tekellerin sömürüsünü gemleyecek güçler vardır. TKP, ulusun gerçekten ilerici bütün güçlerinden geniş bir ulusal demokratik cephe birliği kurmak savaşında bütün engelleri aşacaktır. Burjuvazinin anti-TKP, politik-ideolojik saldırılarını yenilgiye uğratacaktır. Hiçbir yasaklama, TKP'nin anti-emperyalist, anti-faşist eylem birliğinde öteki demokratik güçlerle omuzomuza yeralmasını engelleyemez.

Faşizme geçit vermeyecek güç halkın örgütlü, yığınsal savaş birliğidir. İşçi sınıfının, emekçilerin, onların örgütlerinin savaşları, eylemleri emperyalist baskıları, faşist tırmanışı geriletecek, yenilgiye uğratacaktır. Böylesi bir ortamda faşist teröre karşı can güvenliğini sağlamak, demokratik hakları korumak görevini işçi sınıfı, halkımız kendisi üstlenecek, bunun için örgütlenecek, yeni savaş örgütleri kuracaktır.

Askersel diktatörlük çağrısı yapan faşist MHP ve tüm yan örgütleri kapatılmalıdır! Faşist yasalar kaldırılmalı, anti-demokratik koğuşturmalar durdurulmalıdır! Yurdumuzda bir tek Amerikan askerine yer yoktur! Amerikan-NATO üslerine el konulmalıdır! Yeraltı, yerüstü zenginliklerimiz devletleştirilmelidir! Yığınsal işten çıkarmalara, ücretlerin dondurulmasına son verilmelidir!

Bu ulusal görevlerin karşısında eylem birliğinden yan çizenler tarihin önünde hesap vermekten kurtulamazlar. Sosyalist partilerin, sendikaların, yığın örgütlerinin yöneticileri, CHP'nin sola açılan kanadının sözcüleri, yurtsever saylavlar, aydınlar, subaylar böylesine bir sorumlulukla karşıkarşıyadırlar.

Tüm ulusal demokratik güçler, tek savaş cephesinde birleşiniz!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

5 Ekim 1978

Geriye dönüş

Hükümet ulusal sorunlarda açık bir tutum izlemiyor. Dış politikada geriye dönük adımlar atıyor. Emperyalizmin yoğunlaşan ekonomik ve askersel baskıları, tırmanan faşist terör, tekelci sermayenin çıkarlarını savunan CHP içindeki sağ kanadın varlığı, hükümetin olumsuz adımlar atmasına neden oluyor.

Hükümet *«ATAŞ rafinerisi devletleştirilecek, madenler halk yararına işletilecek»*dedi. Ama emperyalizmin Dünya Bankası, İMF gibi finans örgütlerine el uzatıp kolunu kaptırmıştı. Vaşington «yabancı sermayeye dokunursan canına okurum» deyince devletleştirme işlerini hasıraltı etti ve böylece küstahça bir baskıya gene boyun eğdi. Ardından faşist saldırılar alabildiğine yoğunlaştı. Faşist terörün tozu-dumanı içinde topraklarımızdaki Amerikan saldırı ve radar casusluk üsleri açıldı. Üsler gibi ulusal önemi olan bir sorun geçici bir statüyle oldu bittiye getirildi ve topraklarımızdaki nükleer silâhların doğurduğu korkunç tehlike pamuk ipliğine bağlandı. Demoklesin kılıcı gibi halkımızın başı üstünde sallanmaya başladı.

Ecevit'in Moskova gezisi sırasında imzalanan ortak bildiride *«topraklarının diğer ülkelere karşı saldırı ve yıkıcı eylemler için kullanılmasına izin vermeme»* ilkesi yer alıyor. Oysa ulusal bağımsızlığımızın bağrına çakılan saldırı üsleri, bölgemizde gerginliği körüklüyor. Komşularımızla dostluk ve işbirliği ilişkilerinin geliştirilmesini baltalıyor. Nükleer savaş ocağı olan bu üslere yerleştirilen silâhların namluları barışa ve sosyalizme karşı yöneltilmiştir, dipçiği de halkımızın sırtına vuruyor. Amerikan üsleri halkımızı tehdit ediyor.

Hükümet istediği kadar üslerin *«nazik dengenin bozulmamasına hizmet ettiğini»* kanıtlamaya çalışsın, gerçekler hiçbir şeyle gizlenemiyecek kadar açıktır, somuttur: Amerika Türkiye'yi sosyalist ülkelere karşı en önemli stratejik saldırı rampası olarak kullanıyor. Türkiye Amerika'nın Orta-doğu'ya ve Afrika'ya yayılma, egemenliğini pekiştirme politikasında önemli ulaşım yoludur. Bu saptamadan sonra, topraklarımızdaki saldırı üslerinin yarattığı tehlikeyi görmemek en büyük politik körlüktür.

TKP, halkımız, ölüm saçan NATO ve Amerikan üslerinin sökülüp atılmasını, barışçı ve bağlantısız bir dış politika izlenmesini istiyor, bu uğurda savaşıyor. Tek bir Amerikan ve NATO üssüne ve askerlerine topraklarımızda yer yoktur!

Dünyada

Güncel sorun

Birleşmiş Milletler'in 33. Genel Kurulu ilk dönem çalışmalarını tamamladı. Şimdiye kadar ki genel kurullarında olduğu gibi, bu kez de dünya demokratik kamuoyu iki ters eğilime tanık oldu. Sosyalist ülkeler, en başta Sovyetler Birliği, Genel Kurul'a barışın ve güvenliğin güçlendirilmesi, silâhsızlanmada somut adımların atılması yönünde yapıcı, somut öneriler getirdi. Sovyetler Birliği Dişişleri Bakanı A. Gromiko, genel kurulda yaptığı konuşmada, günümüzün en can alıcı sorununun, kalıcı bir barışın ana koşulu olan silâhsızlanma olduğunu belirtti. Gromiko, «nükleer silâhları olmayan ülkelerin güvenliğini sağlıyacok» bir uluslararası anlaşmanın imzalanması ve «uluslararası silâhsızlanma konferansı»nın toplanması önerilerinde bulundu. Sovyetler Birliği'nin, sosyalist ülkelerin bu barışçıl girişimleri büyük destek gördü.

Buna karşılık emperyalist çevreler, NATO ülkeleri, Çin hükümetinin temsilcisi BM kürsüsünü barış düşmanı politikalarını yayma amacıyla kullanmaya kalkıştılar. BM üyesi ülkelerin ezici çoğunluğunun barış istemine karşı çıktılar. BM kürsüsünden silâhsızlanma yönünde somut öneriler yapılırken Amerikan Kongresi, 117 milyar dolarlık astronomik bir harp bütçesini, yeni tip toptan kırım silâhları üretimi için 3 milyar dolarlık bir ek harcamayı onayladı. Maocu yönetimin dışişleri bakanı ise, ABD'ye, Batı Avrupa ülkelerine, Japonya'ya, Sovyetler Birliği'ne karşı daha yoğun bir silâhlanmaya girişmeleri uğrunda çağrı yaptı. Üçüncü dünya savaşından söz etti.

BM genel kurulunda konuşan Türkiye Dışişleri Bakanı Ökçün, barış, güvenlik ve silâhsızlanmadan söz etse de, bir NATO üyesi olan Türkiye emperyalizmin bu barış düşmanı politikasının dışında değildir. Ülkemizde Amerikan üslerinin yeniden açılması bunun en somut örneğidir. Ecevit hükümetinin bu girişimi karşısında Ökçün'ün sözleri sözle eylem arasındaki çelişkiyi göstermekten öte gitmiyor.

SBKP Genel Sekreteri L. I. Brejnev yoldaşın Bakü'de yaptığı konuşmasında belirttiği gibi, bütün insanlığın önünde, silâhlanma yarışını durdurmaktan, barış ve halkların güvenliğini pekiştirmekten güncel bir ödev yoktur. Bugün barış ve silâhsızlanma için savaş, insanlığı yeni bir dünya savaşından, korkunç yıkımdan kurtarma savaşıdır.

MHP kapatılsın! TKP'ye özgürlük!

SBKP MK'nın Oktobr belgileri

● Yaşasın 20. yüzyılın en baş olayı, insanlığın kapitalizmden sosyalizme tarihsel geçişinin başlangıcı olan Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi!

● Yaşasın, sosyalizmin ve komünizmin utkusu uğrunda kapitalizme karşı savaşta bütün ülkeler emekçilerinin elinde en güçlü ideolojik silâh olan Marksizm-Leninizm!

● Yaşasın, Büyük Oktobr Devrimini esinleyen onu örgütleyen, utkuya götüren, Sovyet toplumunun önder ve yönetici gücü Lenininci Sovyetler Birliği Komünist Partisi!

● Günümüzün üç ana gücü: Dünya sosyalist sistemi, uluslararası proletarya ve ulusal kurtuluş hareketinin önüne durulmaz bağlaşıklığı daha da güçlensin!

● Dünyo halkları! Yeni bir dünya harbi tehlikesinin ortadan kaldırılması, uluslararası gerginliğin yumuşamasının derinleşmesi için savaşı güçlendiriniz! Gericilik ve saldırganlık, militarizm ve intikamcılık güçlerinin, barışın ve halkların güvenliğinin düşmanlarının entrikalarını açığa vurunuz!

Yasak yargılanıyor

17 Ekim'de, İstanbul'da 2. Ağır Ceza Mahkemesinde, TKP Programı davasının ilk duruşması yapıldı. İlericilikle gericilik, demokrasiyle faşizm çarpıştı. Bu dava, daha ilk duruşmada yıkıldı.

Türkiye ve dünya ilerici, barışsever kamuoyu bu yüzkarası yargılamanın karşısına aşılmaz bir duvar gibi dikildi. Kardeş komünist ve işçi partileri, barış ve özgürlük savaşçıları, TKP ve diğer demokratik güçlerle somut dayanışmalarını gösterdiler, proletarya enternasyonalizminin yeni örneklerini verdiler. Avrupa proletaryası kendi temsilcilerini bu duruşmaya gönderdi. İstabul'da düzenlenen «özgürlük gecesi» TKP'nin yığınlar arasında saygınlığının sürekli arttığını, TKP'ye özgürlük isteminin ulusal bir dava olduğunu bir kez daha doğruladı. TKP özgürlüğe çıkacaktır. Ama kılavuz edindiği Marksizm-Leninizm ilke ve ülkülerinden ödün vermeden, ardıcıl ve özverili savaşıyla haklarını söke söke alacaktır.

17 Ekim duruşması, TKP Programını yargılama duruşmasından, 141 ve 142'lere, faşist teröre karşı savaşa dönüştü. Gericiliğe, faşizme inen sert bir yumruk oldu. Demokratik güçlerin birlik ve dayanışması, duruşmayla ilgili eylemler faşist tırmanışı geriletecek güçlerin varolduğunu gösterdi. Halkımız yılmamıştır. Savaşta utkuya inanç gelişiyor.

Mahkeme önüne çıkarılan ÜRÜN yayınevi sorumlusu A. Taştan, burjuvazinin neyi yargılamak istediğinin bilincindeydi. O, TKP Programını yayınlamakla demokratik bir görevi yerine getirdiğini iyi biliyordu. Faşist terörün kol gezdiği, ölüm saçtığı bir ortamda yapılan duruşma, yargılamak isteyenlerin yargılanmasına dönüştü. Bu geniş yığınların tepkisiyle oldu.

17 Ekim duruşması, dayanışmanın gücünü, faşist yasalara, maddelere karşı savaşın güncelliğini gösterdi, ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliği yolunda adım oldu.

Ulusal ve uluslararası dayanışmayı daha da güçlendirerek sürdürmek, 17 Ekim başarısını güçlendirmek ve ileri götürmek demokrasi ve özgürlük savaşçılarının ertelenmez görevidir.

İKD'ye baskı

İçişleri Bakanlığı, İKD'nin UDKF'na üye olmok için yaptığı başvuruyu reddetti. Hükümetin bu anti-demokratik yasaklaması, bugüne kadar izlediği ve giderek sağa yönelen politikasının bir uzantısıdır.

İKD Genel Başkanı Beria Onger, bu kararın Helsinki Sonuç Belgesi'ne aykırı olduğunu açıklamıştır. Hükümet bu tutumuyla İKD'nin yanısıra, uluslararası demokratik kadın hareketine karşı da ters bir tutum alıyor. İKD ve DDKF demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme yönünde etkili bir savaş yürütüyor. Ecevit hükümetinin Amerikan üslerini açtığı, faşist teröre seyirci kaldığı bir sırada, İKD'ye yöneltilen bu baskı rastlantı değildir.

İçişleri Bakanlığının kararı, CHP'nin de bir çok kez karşı çıktığı anti-demokratik Dernekler Yasasının Bakanlığa tanıdığı keyfi yetkiye dayandırılmıştır.

İKD'nin uluslararası bir örgüte katılmasını yasaklayan İçişleri Bakanının bağlı olduğu CHP, bilindiği gibi Sosyalist Enternasyonal'e üyelik için yakınlarda başvurmuştur. Bu da CHP yöneticilerinin kendi partilerine tanıdıkları bir hakkı, kendi dışlarındaki örgütlere tanımadıklarını sergiliyor.

TKP, bu baskıyı protesto ediyor ve tüm ulusal ve uluslararası demokratik örgütleri, en başta da kadın örgütlerini İKD ile dayanışmaya çağırıyor. İKD'nin DDKF'ye katılmasını yasaklayan karar kaldırılmalıdır.

Lenin köşesi

Baskı ve teröre karşı

V. I. Lenin, burjuva toplumunun emekçi yığınlara karşı sistemli olarak baskı uygulanan bir düzen olduğunu, sınıf savaşının çözümleyici anlarında ise gericilerin baskı ve terörü arttırdıklarını belirtir. Ve der ki: *«Rusya'da monarşi . . . cinayet çeteleri örgütlüyor, liberal ve demokratları kahbece öldürtüyor, demokratların toplu halde oturdukları evleri ateşe verdiriyor.»* («Tüm yapıtlar, c. 21, s. 17, Belgiler üstüne.»)

V. I. Lenin, bugün ülkemizdeki faşist komandolara, MHP'ye bağlı cinayet örgütlerine çok benziyen Çerno Soten'lerin (kara yüzler çetelerinin) içyüzünü şöyle açıklar: *«Bunlar, devrime karşı genel olarak bilinçsiz, ırk ve din düşmanlığıyla gözleri kararmış bütün gerici öğeleri harekete geçirmeye çalışıyorlar.»* (C. 11, s. 23.) *«Bunlar iftirayla, terörle, çamur atmakla, yakıp yıkmakla, kırımkıyımla gerçeklerin yayılmasını önlemeye çalışıyorlar.»* (C. 31, s. 219.) *«Bunlar halka iç savaş dayatmak istiyorlar.»* (C. 11, s. 190.) *«Çerno Sotenler, uluslararası sermayenin yardım ve desteğine dayanırlar.»* (C. 16, s. 445.)

V. I. Lenin, gericilerin bu baskı ve terörünün devrimci savaşı durduramıyacağını belirtir: *«Işçileri ne gericilerin korkunç terörü, ne de burjuvazinin dönekliği korkutabilir.»* (C. 11, s. 103.)

Lenin, gericilerin baskı ve terörünü önlemek için komünistlerin, devrimcilerin önünde duran ödevleri şöyle belirtir: *«Büyük, kesin bir kararlılıkla, büyük bir enerjiyle her elverişli durumdan yararlanıp, yığınların devrimci tutkularını körüklemek ve onları kesin, kararlı eylemlere yöneltmek. İşte her devrimcinin başta gelen ödevi budur».* (C. 11, s. 343.) *«Devrim ordusunun güçleri Çerno Soten çetelerinin nerede nasıl ve kimler tarafından örgütlendiklerini öğrenmelidirler. Bunlara karşı bildiri yayınlamakla, propaganda yapmakla yetinilmemelidir (bu çok önemlidir, fakat yeterli değildir) . . . Yığınsal eylemler düzenlenmelidir.»* (C. 11, s. 343.) *«Işçi sınıfının disiplinli, örgütlü ve kahramanlıklarla dolu savaşı karşısında hiçbir gerici düzen tutunamaz.»* (C. 12, s. 57.)

Örgütlü savaş

Lenin şöyle der: *«Marksizm, sosyolizmin bütün ilkel biçimlerinden, hareketi tek ve belirli bir savaş biçimine bağlamamasıyla ayrılır. En değişik savaş yöntemlerini kabul eder ve onları «icat» etmez; kendini devrimci sınıfların hareketinin kendi akışı içinde kendiliğinden ortaya çıkan savaşım biçimlerini genelleştirmeye, örgütlemeye, bilinçli kılmaya bağlar. (. . .) Marksizm, deyim yerindeyse, kendini yığınların pratik okulunda eğitir.»*

Halka ölüm kusan faşist saldırganlara karşı can güvenliğini sağlamayı nasıl gerçekleştireceğiz? Anti-faşist savaşçıların bu sorusuna yukarıdaki Leninci yaklaşımdan boşka hiç bir doğru yanıt verilemez. Komünistler, çok değişik koşullarda, çok değişik savaş yöntemlerini uygulayacak düzeyde yığınları örgütlüyorlar, değişik savaşım biçimleri uyguluyorlar. Bu savaşımın ana ilkesi bütün durumlarda yığınlara, yığınların eylemine dayanmak, her durumda en geniş eylem birliğini sağlamaktır.

Hükümet, «anarşi» dediği şeye karşı savaşımı yığınların dışında, elindeki devlet aygıtına dayanmak yoluyla yürütmekten söz ediyor. Yığın savaşlarının dışında kalanlar, örgütsel zayıflıklarını yığınların «yıldığı» safsatasıyla örtmeye çalışanlar, faşist teröre karşı savaşı hükümetten «istemde» bulunmak, «ona ileri adım attırmak»la sınırlıyorlar.

«Sol» serüvenciler ise, işçi sınıfına, yığınların gücüne güvensizlik duyuyorlar. Onlar da yığınların eyleminin dışında «bireysel terörizm»le faşist saldırıyı yeneceklerini sanıyorlar.

TKP, kimi zaman hükümeti faşist teröristlere karşı kesin önlem almaya zorlamak için yığınları harekete geçiriyor. Kimi zaman bir gösteriyi, bir mitingi faşist saldırganlara karşı her türlü yöntemle savunmak için 1 Mayıs'larda olduğu gibi işçi kolları örgütlüyor, kimi zaman fabrikaları, işçi yataklarını yığınların devrimci karşı koyuşlarıyla faşistlerden arındırma savaşımının başını çekiyor. Komünist bugün «evlat acısına son verilsin»diye imza topluyor, birgün sonra faşistlerin bombaladıkları, kundakladıkları örgüt binalarını savunmak için ölümü göze alıyor . . . Savaş böylesine kıran kırana gidiyor. Tek sözle, işçiler, emekçiler, geniş halk yığınları faşist terörcülere karşı can güvenliklerini savunmak için savaşa atılma isteğiyle doludur ve TKP bu birikimi örgütlüyor, bilinçli savaşa dönüştürüyor.

Nazım'a saldırı

Beni «dost»larımdan koruyun demiş bilge, düşmanlarımla uğraşmasını bilirim. Son günlerde Nazım'ın Zekeriya Sertel, Aziz Nesin gibi «dost»ları, düşmanlarını sevinçten hoplatan dizileri ardarda yayınladılar.

Bu yayınların ortak gerekçesi şudur: Nazım büyük bir ozandır. Bundan ötürü kamuoyu, onun hakkında herşeyi bilmelidir. Ama nedir bu «herşey»? Bu «herşey»de Nazım'ın günlük yaşamı ile ilgili onu küçük düşürecek her türlü yalan dolan, çamur ve iftira yeralıyor. Bu «herşey» anti-Sovyetizmle, TKP düşmanlığıyla, sosyal demokrasiye övgüyle doludur.

Bu «herşey»de Nazım'ın ozanlığı, komünist ve barışseverliği, Sovyetler Birliği'nin büyük dostu olduğu, faşizme, sömürüye, emperyalizme karşı yürüttüğü savaşım yer almıyor. Bu savaşıma karşı burjuvazinin gaddar terörü, Nazım'ın 18 yıl zindanda yatmasının nedenleri, yapıtları, yapıtlarının sanatsal, politik ve insancıl anlamı da söz konusu edilmiyor.

Sertel anılarının bir yerinde *«Nazım'ı 18 yıl hapis hiç yıldırmamıştı. İmanını sarsmamıştı»* diyor. Peki nedir bu iman? Nazım'ın yaşamını dolduran bu soruya ne Sertel'in, ne de Nesin'in yazılarında yanıt bulamazsınız.

Bu kişiler Nazım Hikmet'in Türkiye Komünist Partisi'nin aktif bir militanı ve Merkez Komitesi üyesi olduğu gerçeğini titizlikle saklıyorlar.

Nazım'a karşı son zamanlarda yoğunlaşan saldırı rastgele değildir. Bir yandan faşist saldırılar daha da kanlı bir biçimde sıkıyönetimlere, daha çıplak faşist bir rejime doğru gelişirken, egemen güçler, Nazım'ın kişiliğinde anti-Sovyetizmi, TKP düşmanlığını körüklemek ve devrimci güçleri bölmek taktiğini de uyguluyorlar. Sertellerin saldırısı emperyalistlerin ve işbirlikçilerin taktiklerine uygundur. Bu saldırının uyandırdığı yankı da onun sınıfsal niteliğini doğruladı. Bütün anti-faşist, anti-emperyalist, demokratik güçler bu saldırıya karşı sert bir biçimde cephe aldılar. MHP'li faşistler, Maocular Sertel'i benimsediler. AP'li parlâmenterler Sertel'in kendilerinden olduğunu ilân ettiler! Sosyal-demokratlarsa bir «Marksist»ten kendi ideolojilerine gelen övgüyü benimsediler. Oysa Sertel, ne Marksist ne de solcu olmuştu. Gençliğinde bağlı kaldığı İttihatçılıktan hiçbir zaman ayrılmamış, ancak çıkar karşılığı «sol»cu görüntülere bürünmek ustalığını göstermiştir.

Başbakan'a açık mektup

Anayurdumuz, 42 milyon halkımız, çok ağır, çok çetin, kanlı günler yaşıyor. Halkımızın ulusal çıkarlarını öteden beri ayaklar altına alan, emperyalizme satan en gerici güçler Anayurdumuzu bir iç savaşa sürüklemek çabası içindedir. Bununla onlar, halkımızın en başta Amerikan emperyalizminin, NATO'nun boyunduruğundan kurtulmak, ulusal bağımsızlığımızı, egemenlik haklarımızı geri almak, dünyada ve bölgemizde barış ve güvenliği sağlamak, ileri, demokratik bir düzene kavuşmak, sosyalizme gitmek savaşını kırmak istiyor.

Böylesi bir durumda, partiniz, hükümetiniz tarihsel bir sorumlulukla karşıkarşıyadır. Bu nedenle, partim adına Size can alıcı, güncel başlıca sorunları belirtmeyi zorunlu görüyorum.

Partiniz CHP, seçimlere öteki burjuva partilerinden ayrımlı bir programla girdi. Bu programda bir dizi vaatler yer alıyordu. Halkımız, bu istemlerin gerçekleşeceği umuduyla CHP'ne oy verdi.

Bugün ne görüyoruz? Olaylar ferman dinlemez. Hükümetiniz 9 aydır işbaşındadır. Halka verdiğiniz sözlerle yapılan işler birbirinin tam tersi olarak ortaya çıkıyor.

Bugün CHP'nin sözünü ettiği barış ve ulusal çıkarları savunma politikasından geriye ne kalmıştır? CHP ağırlığındaki hükümet NATO'ya, Amerikan emperyalizmine bağımlılık politikasını sürdürüyor. Üstelik her geçen gün emperyalist dayatmalarla bulunduğu konumlardan bile geriliyor. «Sovyetler Birliği'nden Türkiye'ye tehlike gelmiyor» dediniz. Ama nükleer silâh depolarını, Amerikan saldırı üslerini, üstelik Meclislere bile götürmeden açıyorsunuz, öteki hükümetler gibi Anayasayı çiğniyorsunuz. İmzaladığınız Türk-Sovyet ortak Siyasal Belge'sine aykırı davranıyor, bölgemizde barışın ve yumuşamanın çıkarlarıyla ters düşüyorsunuz. TKP, NATO'dan çıkılmasını, Amerikan, NATO üslerinin kapatılmasını ve silâhsızlanmaya gidilmesini istiyor, bunun için savaşıyor.

CHP, faşizme karşı olduğunu bir çok kez açıkladı. Ama ağırlıkta olduğunuz hükümet, faşist tırmanışı yığınların eylemleriyle önlemek yerine, kanlı saldırılara seyirci kalıyor. Egemen güçler hükümetin eliyle ilerici güçlerin ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımını ezmek istiyor. Kürt halkına karşı yürütülen baskı, zorla özümseme politikasına TKP karşıdır, özellikle son provokasyonları şiddetle protesto ediyor. 800'e yakın yurttaşın ölümüne yol açan kanlı terörün baş suçlusu faşist MHP ve yan örgütleri dururken, hükümetinizin valileri ilerici, yurtsever, demokratik örgütleri kapatıyor. Ama devlet aygıtını faşistlerden arındırmak, kontr-gerillayı dağıtmak yoluna gitmiyorsunuz. Kanlı saldırı yalnız komünistleri, sosyalistleri değil, CHP'ni de ateş altına alıyor. ABD emperyalizminin güdümündeki faşist tırmanış partiniz ve hükümetiniz için de tehlikelidir. Şili ve birçok ülkenin deneyi ortadadır. Parti yönetiminiz, iç savaş çığlıkları atan Türkeşlere, Elverdilere, Türünlere karşı işçi ve emekçi sınıflarla, komünist, sosyalist ve öteki demokratik güçlerle birleşeceğine, eli kanlı AP ile işbirliğine yöneliyor. «Ak günler» dediniz, halkımız kanlı günler yaşıyor. TKP, iç savaşı önlemenin biricik yolunu ulusal demokratik cephenin gerçekleştirilmesinde, halkın örgütlü savaşıyla faşist yuvaların dağıtılmasında, MHP'nin kapatılmasında, devlet aygıtının faşistlerden arındırılmasında görüyor. Bunun üzerinde direniyor.

Siz demokratik özgürlüklerden, antidemokratik yasaların kaldırılmasından yana olduğunuzu birçok kez açıkladınız. Ama parti yönetiminiz, her geçen gün demokratik özgürlük istemlerine kulak tıkıyor. TKP'nin Programı'nı yayınladıkları için Ürün yayınları sorumlusunu, öteki demokratik düşünceli kimseleri hükümetinizin savcıları, mahkemelere veriyor, faşist 141–142'inci maddeler Sizin hükümetinizin döneminde yoğunlukla uygulanıyor. Bu uygulamalara «yasal zorunluklarla», «meclis aritmetikleriyle» özür bulmak olanaksızdır. Partinizin genel sekreterinin son Çanakkale konuşması, CHP yönetiminin giderek koyulaşan anti-komünizme sürüklendiğini açıkça gösteriyor. Böylece insan haklarını, demokratik özgürlükleri çiğniyorsunuz. TKP, partimizin programını yayınlayanlar üzerindeki yargılamanın durdurulmasını ve partimizin tüm yasal haklarının eksiksiz tanınmasını, tüm anti-demokratik yasaların kaldırılmasını, bütün demokratik, yurtsever, sosyalist parti ve örgütlerle basın organları üzerindeki baskılara son verilmesini istiyor.

CHP, seçimlerde halka, emekçilere «genlik getirmekten», «hakça bir düzen» kurmaktan söz etti. Ama emperyalist tekellerin dayatmalarına boyun eğen hükümetiniz, yaşamı emekçilere, halkımıza cehennem etti. İşbirlikçi, tekelci patronlar onbinlerce işçiyi sokağa atıyor. İşsiz orduları milyonları aşıyor. Enflasyon, devalüasyon burgacı, hergün emekçilerin, halkın lokmasından parçalar alıp götürüyor. Partinizin başını çektiği hükümet, «toplumsal anlaşma»adı altında işçilerin ücretlerine, demokratik sendikal kazanımlarına el atıyor. Küçük köylü yığınları taban fiyat politikasıyla yıkıma sürükleniyor. Hükümetiniz bunalımın bütün yükünü işçi sınıfının, emekçilerin sırtına yüklüyor. Bu ağır koşullardan, yerli-yabancı tekellerin dışında kalan burjuvazi de büyük bir zarar görüyor. Hükümetiniz halka genlik yerine yoksulluk, bir avuç tekelciye, vurguncuya ise sınırsız kâr kapılarını açtı. TKP, işçi sınıfının politik, sosyal, ekonomik, tüm demokratik haklarının elde edilmesi, köylünün ağanın ezgisinden kurtulması, toprağa kavuşması, tüm halkın mutluluğu için savaşıyor.

Bütün olaylar, bütün veriler parti yönetiminizin, halkın geniş yığınlarının nefretini kazanmış olan, eli kanlı Demirellerin, Türkeşlerin paraleline sürüklendiğini gösteriyor. Gerici, faşist karması hükümetlerden farkınız ne kalıyor? Halk bunu soruyor.

TKP, Amerikan emperyalizminin barışı kundaklama, Türk-Sovyet ilişkilerini baltalama girişimlerine, faşist tırmanışa, işsizlik ve pahalılığa karşı savaşıyor. Halkımızın, geniş emekçi yığınların savaş birliğini kurmaya çalışıyor. TKP bu yönde atılacak her türlü ileri adımı destekleyecektir.

Sizi halka verdiğiniz sözleri tutmaya çağırıyoruz.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Genel Sekreteri
I. Bilen

13 Ekim 1978

TİP Genel Yönetim Kurulu'na

Sayın TİP'li arkadaşlar,

TKP Merkez Komitesi, bütün Türkiye komünistleri adına, TİP üyesi altı gencin faşist komandolarca öldürülmesini, bu barbarlığı nefretle protesto eder.

Bu kanlı saldırı karşısında partinizle, bütün TİP üyeleriyle dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz. Derin acınızı devrimci duygularla paylaşır, savaşta düşen gençlerin ailelerine başsağlığı dileriz. İşçi sınıfının, halkımızın savaş birliği faşizme geçit vermeyecektir.

Devrimci selâmlarımızla
TKP MK Genel Sekreteri
I. Bilen

11 Ekim 1978

Oyalamaya karşı

TKP, kapitalist Köy-Kent, Köye Ulaşım Projesini eleştirdi. CHP yöneticileri, bu eleştirilere hemen bir yanıt vermeye çalıştılar. Bu telaşın nedeni ortada. İşçi hareketinden sonra köylülüğün arasında da reformculuğun yayılma sürecinde gerileme var. Buna karşılık, toprak sorununun devrimci çözümü giderek köylü yığınları arasında yayılıyor.

Bu gelişme rastgele değildir. Köylülere toprak vaadeden CHP yöneticileri hükümete geldikten sonra bu sözlerini de yerine getirmediler. Köy emekçilerini reformcu düşlerle oyalama yoluna gittiler. Onlar, hükümette kalabilmek için emekçilere, işçi ve köylülere değil, emperyalist bankalara, işbirlikçi tekellere ve toprak ağalarına dayanıyorlar. Şimdi de, bu sınıfsal güçlerin gerici politik akımlarıyla, AP başlarıyla işbirliğine yöneliyorlar.

Köy-Kent, KUP diye adlandırılan CHP üst yönetiminin tarım programı burjuvazinin çıkarlarını yansıtıyor. Bu program, varolan toprak düzenindeki sınıfsal duruma dokunmadan, içpazarı genişletmek amacı taşıyor. CHP yöneticilerinin programı, köylerde herşeyden önce kapitalist büyük çiftlikçilerin ve bir kısım zengin köylülüğün çıkarını gözetiyor. Köylülüğün en geniş yığınlarının bu programdan hiç bir çıkarı yoktur. Çünkü CHP'nin toprak programı ne köylüye toprak veriyor, ne de köylerde büyük toprak ağalarının sömürüsünü ve zorbalığını sona erdiriyor.

TKP'nin toprak sorunundaki tutumu ile CHP yönetiminin tutumu arasında uzlaşmaz bir ayrım vardır. TKP, köylerde devrimci dönüşümler için savaşıyor. Topraksız, emekçi, yoksul köylülüğün çıkarını temel alıyor. Orta köylülüğün istemlerini destekliyor. Köy burjuvazisinin bir bölümü dışında tüm büyük toprak mülkiyetine el konmasını savunuyor. TKP, kooperatiflerin demokratikleştirilmesi ve desteklenmesi, köye su, yol, okul sağlanması, taban fiyatlarının küçük üreticiden yana saptanması ve benzer istemler için savaşımı, köylerde devrimci dönüşümler, demokratik toprak reformu için savaşım ve tüm köylülüğün savaşımı da sosyalizme açılan ileri demokrasi uğrundaki savaşa bağlıyor. Bu savaşımın bütün yönlerini bir tek devrimci kanalda birleştirmenin ana etkeni, köylü komitelerini örgütlemek ve bilinçli köylü önderlerini TKP sıralarına çekmektir. İşçi-köylü bağlaşıklığını bu yolla gerçekleştirmektir.

Bunalımın yükü

CHP yöneticileri halka pahalılığı ve işsizliği de önleyeceklerini vaadettiler. Ama onlar, Demirel hükümetini eleştirirlerken bile bunalımın gerçek nedenlerini halka duyurmaktan kaçındılar. Çoğu zaman bunalımın, pahalılığın ve işsizliğin nedeni olarak kim olduğu söylenmeyen «kötü niyetli işadamları»nı, ya da gerici-faşist karması hükümetin «yeteneksizliği»ni göstermeye çalıştılar.

CHP yöneticilerinin bunalıma yol açan gerçek nedenleri böylesine gizlemelerinin altında yatan gerçek şudur: CHP sağ kanat yönetimi bunalımın gerçek nedenlerini yok etme niyetinde olmadığı için onların varlığını görmezlikten geliyor.

Gerçek nedenler

Bunalım, zamlar ve devalüasyonlarla, işsizliğin artmasıyla, döviz ve hammadde yokluğuyla, yatırımların durmasıyla beliriyor. Bunalımın en başta gelen nedeni, emperyalizmin askersel ve ekonomik örgütlerine, NATO'lara, Ortak Pazarlara bağlılıktır; bu bağımlılığa dayanmakla egemenliğini sürdüren işbirlikçi, tekelci burjuvazinin daha fazla kâr hırsıdır, tekelci sömürüdür.

Yıldan yıla artan silâhlanma harcamaları halkın sırtına yükleniyor 1960–1970 döneminde silâhlanma harcamaları her yıl ortalama % 10 artarken, bu oran 1971–1977 döneminde her yıl ortalama % 33'e çıkmıştır. Bir başka deyişle brüt ulusal üretimin % 7'si silâhlanma yolunda yokediliyor. Silâhlanma harcamaları 20 milyar doların üstüne çıkan dış borçların içinde baş yeri tutuyor.

Son NATO tepe toplantısında Amerikan silâh tekelleri, onların komisyoncusu «soğuk harpçi» NATO generalleri Türkiye de içinde olmak üzere tüm NATO bloku ülkelerine yeni silâhlanma harcamaları dayattılar. Hükümet ve CHP yöneticileri bu dayatmalara sözde karşı çıktı. Gerçekte ise emperyalizme sıkı sıkıya bağlı gerici hükümetlerin ulusal çıkarlarımıza ters politikasını uygulamaktan öte geçemediler. Bir yandan Amerikan üslerini açtılar, öte yandan da Federal Alman silâh tekelleriyle «Harp sanayii» pazarlığına oturdular. Alman emperyalizmiyle perçinlenmekte olan işbirliğini de Sosyalist Enternasyonal'e üyelikte sözde «sol» bir kılıfla gizlemeye kalktılar.

TKP bu gidişe, NATO'culuğa, emperyalizme bağımlılığa karşı savaşıyor.

İşsizliğe karşı

CHP ağırlıklı hükümet UPF'nin dayattığı koşullara da boyun eğdi. Bunun sonucu tam anlamıyla işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarına bunalımı emekçi halk yığınlarının sırtına yıkmak oldu. Gelen kredi ve dövizler büyük holdingçilere akıtıldı. Bunu, döviz darlığının giderildiğini kanıtlamaya çalışan Maliye Bakanı kendi ağzıyla söyledi. Buna karşılık, CHP yöneticileri sarı sendikacılarla birlikte işçi ücretlerini dondurmaya gittiler. UPF'nin diktasıyla endüstri yatırımlarını durdurdular.

Bunalım, Türkiye'de süregen işsizliği çığ gibi büyütüyor. Verilere göre işsiz sayısı 5 milyonun üzerindedir. Mülksüzleşme ve nüfus artışı ile kabaran işsiz ordusuna şimdi, fabrikalardan çıkarılan onbinlerce endüstri işçisi de ekleniyor. İşbirlikçi tekeller bir yandan astronomik kârlar vuruyor, bir yandan da «tensikat»a gidiyor. İstanbul'da kısa bir süre içinde işten çıkarılanların 50 bine ulaştığı basında belirtiliyor. Başlıca endüstri merkezlerinde 200 bin işçinin işlerini yitirdiği açıklanıyor.

OECD raporlarına göre, Türkiye üye ülkeler içinde pahalılıkta birinci sırada yer alıyor.

Tekellerin bütün isteklerini uygulayan, «Toplumsal anlaşma»yla yığınsal işçi çıkaracağını açıkça ilân eden CHP ağırlıklı hükümet, işçilerin arasında beliren hoşnutsuzluğu yatıştırmak için toplu işçi çıkarmayı engelleyen bir yasa çıkaracağını belirtiyor.

Onbinlercesi sokağa atılan işçiler bir elini Türk-İş başlarına, öteki elini de Holdingçi patronlara veren hükümetin artık inandırıcılığını yitiren «söz»lerine bel bağlayamazlar. İşsizliğe karşı, iş güvenliği için savaş birliğini kurmak zorunluğunu hergeçen gün artan sayıda işçi kavrıyor. İşsizliğe, pahalılığa karşı işçiler birlik olmalı, haklarını korumalıdırlar. Her boydan, her soydan bozguncu ve oportünistin, Maocu, faşist saldırganların boy hedefi olan Maden-İş'in Bursa'da işten atmalara karşı yürüttüğü örgütlü savaşım örnek bir savaşımdır. Bu yönde sınıf ve yığın sendikacılarına büyük sorumluluklar düşüyor.

TKP'nin Sesi radyosunun yayınlarını hergün kısa dalgadan Türkiye saatiyle 7.00'de, 19.40'da, 21.15'de 31,5 metre 9,6 megaherz, 11.10'da, 23.30'da ve 1.00'de 48.5 metre 6,2 megaherz, ayrıca salı ve perşembe akşamları Orta Avrupa saatiyle 21.15'de orta dalga 330 metre 908 kiloherz üzerinden dinleyebilirsiniz.

Gençliğin savaşı

Gerici, faşist yuvalar, MHP, sıkıyönetim ortamı yaratmak için provokasyona hız veriyor. Özellikle ilerici, yurtsever gençlere ve örgütlerine karşı saldırılar giderek daha kanlı boyutlar alıyor. Son 9 ayda öldürülen 800'e yakın yurttaşın ezici çoğunluğu gençlerdir. Faşist MHP'nin örgütlediği gizli-açık terör yuvaları – Ülkü Ocakları, Ülkücü Gençlik Dernekleri, MİSK, Türkçü İntikam Tugayı gibi – faşist saldırı ocakları emperyalizmin Türkiye üzerindeki kanlı plânlarını uyguluyor. İGD Adana Şube Başkanını, TİP'li 7 genci bunlor öldürdü. Kadıköy İGD-İLD şubelerini bunlar bombaladı.

CHP ağırlıklı hükümetin tutumu faşist saldırganları yüreklendiriyor. Hükümet faşist MHP ve yan örgütlerine ödün veriyor. Üstelik dolaylı, dolaysız yollardan, ilerici, yurtsever gençliğin üzerinde baskıyı yoğunlaştırıyor. Kocaeli gençliğinin örgütü KDB genel merkezi, Gölcük Gebze, Derince ve Karamürsel şubeleri valilikçe kapatılıyor. Yöneticileri yargılanıyor. Doho önce başkanı maocu foşistlerce vurulan İGD İzmir Şubesi bir bildiri yoyınladığı için kapotılıyor. Dört yöneticisi hapse mahkûm ediliyor. Faşist saldırganlar, Maocu kotiller İGD'yi boy hedefi yapıyor, CHP sağ kanot yönetimi de İGD üzerinde baskıları arttırıyor. Hükümet gençliğin tüm kollarına karşı baskı yöntemlerine gidiyor. Öğrenci yurtlorına «öğrenci olaylarına katılanların alınmaması» yolundoki hükümet kararı, gerçekte komünist, sosyalist gençlerin yanısıra sosyal demokrot gençleri de hedef alıyor.

Gerçekte CHP yönetimi bu tutumuyla CHP'li gençleri eylemsizliğe, faşist saldırganlar karşısında teslimiyetçiliğe zorluyor. Sosyalist, sosyal demokrot gençlik sıralarında yayılmak istenen yılgınlık havasına karşı savaşmak zorunluk oluyor. Çünkü bu hem faşist teröre karşı savaşı zayıflatıyor, hem de serüvenciliğe kapıyı açık tutuyor. «Sol» oportünist konumlardaki gençlik örgütlerinin yığınlara dayanmayan, bireysel terörizme giden eylemleri ise faşist soldırganların işine yarıyor. Maocular serüvenci gurupları sürekli kışkırtıyor, bunları kendileri için sürekli beslendikleri kaynaklar olarak kullanıyor.

Bu durumda gençliğin emperyalizme, faşist tırmanışa, eğitim sistemine, işsizliğe karşı savaş birliği yaşamsal önem taşıyor. İGD'li, Genç-Öncü'lü, Dev-Genç'li gençler arasında eylem birliğini güçlendirmede komünist gençlere büyük görev düşüyor. Bu görevlerin üstesinden gelmek, ilerici gençlik örgütlenmesini güçlendirmeye, demokratik santralizmi egemen kılmaya, yığınsallaşmaya bağlıdır.

M İ L İ T A N L A R D A N

Oyun sökmedi

Gölcük'te faşist saldırganlar karşılarında işçilerin ve ilerici gençlerin savaş birliğini buldular. Baskıların, faşist saldırıların yoğunlaştığı Gölcük'ten işçi ve emekçiler, ilerici gençler Atılım'a gönderdikleri mektuplarda «faşist saldırganlara derslerini verdik» diyorlar. Gölcüklü bir işçi şunları yazıyor:

«14 Eylül günü Gölcük'te işçiler ve ilerici gençler ,halkımıza' başlıklı bir bildiriyi Tersane işçilerine dağıtacaklardı. Kaymakam tersanenin çıkış kapısı önünde bildiri dağıtımını hiç bir yasal gerekçe göstermeden yasakladı. Faşist saldırganlara uygun bir ortam hazırlamak isteyen polisler ise Ülkü Ocaklarının bulunduğu yolda bildiri ,dağıtılabilir' dediler. Bildiri dağıtımına geçildiği sırada da orada yuvalanan faşistler sopa, taş ve şişelerle saldırdılar. Bu duruma hazırlıklı olan polis faşist saldırganlara engel olmak bir yana ilerici gençleri gözaltına almak istedi. Fakat işçi ve ilerici gençlerin direnmesi karşısında çekindiler. Bu arada faşistler de kendilerine düşen payı aldılar. Faşistlerin aldıkları ders, şimdi tüm tersane işçileri ve Gölcük emekçileri arasında konuşuluyor. İlerici gençlerin bir balyoz gibi faşist saldırganların tepesine inmesi bölge halkı üzerinde çok olumlu bir etki bıraktı.»

«Komutan yayımı»

Gölcükte faşist saldırıların amacını ise bir başka Gölcüklü işçi Atılım'a yazdığı mektupta şöyle belirtiyor:

«Yetki döneminin yaklaşması, Aster-İş'in giderek güçlenmesi ve faşistlerin saldırılarına Kocaeli Devrimci Gençler Birliği'nin etkili bir biçimde karşı koyması özellikle Harb-İş-patron-polis üçlüsünü tedirgin ediyor. Gerçekte baskılar ve saldırılar bu üçlüden kaynaklanıyor.»

Gölcük Tersone işçileri Atılım'a gönderdikleri mektuplarla birlikte «Gölcük Tersanesi Komutanlığı»nın sendikal hareketi kırmak için giriştikleri baskıyı belgeleyen «Komuton Yayımı» odlı emrin fotokopisini de göndermişler. Bu emirde aynen şu sözler yer olıyor: «Tersane sınırları içersinde siyasî veya sendikal propaganda yapılmasına kesinlikle müsamaha gösterilmeyeceğini, bu hususlara riayet etmeyen personel hakkında en ağır ,yasal' işlemlerin uygulanorak işlerine son verileceğini . . .»

Gölcüklü işçiler, hem faşistlerin, hem de patronların «hükümetin ikircimli tutumundan yararlandıklarını» belirtiyor ve «bunlara boyun eğmeyeceğiz, birliğimiz her türlü baskıyı ve saldırıyı göğüsleyebilecek güçtedir. Atılım, TKP bizim savoşımızın başındadır» diyorlar.

Anılar

Atılım, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin, ezilen köylülerin, ırgatların, marabaların gazetesidir.

Ben de 30 Mart 1978'den beri Atılım okuyor ve dağıtıyorum. Yedinci sayısının dağıtımı öteki aylara göre çok başarılı ve örgütleyici. Şöyle ki her zaman Atılım verdiğim bir arkadaşa yine Atılım verdim, çıkardı elli kuruş verdi. Arkasından da hemen ekledi, «ben size kızıyorum» dedi. Ben neden diye sorduğumda şöyle yanıt verdi: «Sanki ben Atılım'dan ayrı düşünüyormuşum gibi bana bu gazeteyi veriyorsun.»

Ben önce ne diyeceğimi kestiremedim. Sonra şöyle dedim: «Ben seni gerici yobaz saydığımdan değil, tersine ilerici olduğun için Atılım veriyorum.» «Al sana da Atılım vereyim, sen de tanıdığın arkadaşlarına dağıt» dedim. Arkadaşımın gözleri sevinçten parladı, elimden Atılım'ı aldı, dağıtmak üzere cebine koydu.

Yine Atılım'la ilgili bir anı. Bu da 7. aya ait. Üç yıldır komşuluk yaptığımız bir kadın benim çalıştığım fabrikada işbaşı yapmış. Birgün fabrikanın içinde ona rastlodım. Hatırını sordum. O da bona sordu. «Sürünüyoruz, sömürülüyoruz, limon gibi suyumuzu sıkıyorlar» dedim. O da bana, «sen hala solcu musun?» diye sordu. Gülerek, evet, dedim. «Çalışıyorsun, çalışıyorsun, gece gündüz arkadaşlarınla uyumuyorsun ama yine de hükümeti kurup bizi buralardan kurtaramıyorsunuz» dedi. Ben ona şöyle yanıt verdim: «Biz çalışıyoruz ama sizin de bizimle çalışmanız gerek. Yoksa biz kendi başımıza hiçbir şey yapamayız. Çalışan, ezilen insanlar hep beraber olunca birlikte savaşınca hükümet de kurabilirler.» O da «ama ben ne yapabilirim, ben bir kadınım» dedi. Ben de ona: «Yanlış düşünüyorsun. Kadın, erkek bu fabrikada aynı işi yapıyoruz. Sizin de gücünüz kuvvetiniz var» dedim. «Öyleyse ben ne yapabilirim? diye sordu. «Sana işçilerin partisinin gazetesini vereyim, dağıt» dedim. «Ver, dağıtayım» dedi. Verdim. Çok usta bir biçimde gazete dağıtımı yaptı ve yapıyor.

F. Almanya'dan bir işçi

PARTİ YAŞAMI

Parti disiplini

Disiplin sorunu içinde bulunduğumuz aşamanın yeni özelliklerine göre daha büyük önem kazanıyor. Bir kere Türkiye'de sınıf savaşı gittikçe daha da kanlı bir nitelik kazanıyor. İşçi sınıfına, bütün emekçi yığınlara kanlı bir sınıf savaşımı dayatan Amerikan emperyalizmi, NATO'ya egemen çevrelerdir. Bugün artık Demireller, Türkeşler ve yandaşları, gerici basın açık seçik bir iç harpten, faşist bir diktatörlük kurmaktan, sıkıyönetimden, faşist çeteleri daha geniş ölçüde işçi sınıfına, öteki devrimci güçlere karşı sürmekten söz ediyor, faşist cinayetleri yığınsallaştırıyorlar.

İşçi sınıfı, TKP ve öteki devcrimci güçler egemen çevrelerin dayattığı kanlı sınıf savaşımını göğüslemek, onu yenmek, emperyalizmin ve yerli ortaklarının egemenliğini kırmak, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen için koşulları hazırlamak zorundadırlar.

Bugün hemen bütün devrimcileri bekleyen ilk sorun, faşizmi ve onu besleyen, geliştiren emperyalizmi yerli ortaklarını yenmektir. Bunun için işçi sınıfının birliğinin ve partinin güçlenmesi, bütün demokratik, anti-faşist güçlerin eylem birliği gerekir. Her iki gelişmeyi sağlamanın başta gelen sorumluluğu komünistlere düşüyor.

TKP Merkez Komitesi'nin 5 Ekim günlemeli bildirisi faşizme karşı yığınsal ve örgütsel savunmayı, can güvenliğinin bu gibi bir taktikle sağlanmasını öngörüyor.

Bu gelişmeleri sağlayabilmek, emperyalizmin ve yerli ortaklarının dayattığı kanlı sınıf savaşımında başarılı olabilmek için komünistlerin TKP Tüzüğünde öngörülen disiplini canlı ve yaratıcı bir biçimde uygulamaları gerekir. Ancak bu gibi bir uygulama ile faşizme, emperyalizme karşı demokrasi ve sosyalizm için işçi sınıfında ve öteki emekçi yığınlarda, demokratik yığın örgütlerinde herşeyden önce sendikalarda sağlanan daha geniş ve daha güçlü devrimci birikimi devrim amaçlarına göre örgütlemek ve sınıf savaşında değerlendirmek mümkün oluyor.

Sınıf düşmanları bir yandan faşist çetelerini, bir yandan da ideolojik şaşırtma çetelerini ileri sürüyor. Bir yandan terörle korku salmak, bir yandan da oportünizmi yaymak istiyorlar. En son TKP Programının yayınlanmasına olduğu gibi, TKP'ye karşı süren baskı ve yasaklarla komünistleri illegaliteye zorluyor, sonra da «savaşımın legal yürütülebileceğini» yaygınlaştırmaya çalışıyor. Bu durumda sıkı disiplin ve gizlilik ilkelerine bağlılık, TKP'nin başarıyla savaşmasını sağlar.

Çarpık eğilimler

Sendikalarda ve yığın örgütlerinde değişik politik-ideolojik akımlara bağlı işçiler, emekçiler örgütlüdür. Bu yığınları bir araya getiren, her yığın örgütünün *kendine özgü* bir dünya görüşü, ideolojisi olması değildir. Örneğin sendikaların, Marksizm-Leninizmin yalnızca belirli bölümlerini içeren bir *«anti-kapitalist ideolojisi»* olamıyacağı gibi yığın örgütlerinin de sosyalizmden, devrimden söz etmeyen bir ideolojisinden söz edilemez.

İşçi sınıfı sendikalarda, emekçi yığınlar yığın örgütlerinde ekonomik, sosyal, politik, kültürel hakları, çıkarları temelinde, böylesi savaş platformlarında birleşirler. Komünistler bu savaşlara öncülük eder, onları anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekelci amaçlara yönlendirirler. Bu savaşlar içinde yığınları burjuva, küçük burjuva politik-ideolojik akımların etkinliğinden kurtarmak, onlara işçi sınıfının ideolojisini, işçi sınıfı partisinin politikasını benimsetmek olasıdır. Yığınlar arasında, bu arada sendikalarda, yığın örgütlerinde çalışan komünistler, Marksçı-Leninci ilkeleri, TKP'nin tutumunu, belgilerini olanca netliğiyle, açıklığıyla propaganda ederler.

Bu propagandayı yığınlarla bağları koparmadan, onların savaşlarını yöneterek, değişik yığın örgütlerinin özelliklerini, yığınların değişik kesimlerinin bilinç düzeylerini göz önünde tutmakla yaratıcı biçimlerde yapmak, bunun yollarını bulmak *bir* yaklaşımdır; bu özgül koşulları öne sürmekle Marksizm-Leninizmin bazı bölümlerini gözardı etmek, işçi sınıfının ideolojisini sınırlamak, ya da Komünist Partisi'nin politikasını çarpıtmak, bulandırmak *ayrı bir* yaklaşımdır. Bunlardan birincisi doğru, ikincisi yanlıştır.

Faşist terörün, gericiliğin saldırıları, burjuvazinin yoğun anti-TKP kampanyası, TKP'nin illegal koşullarda savaşması gibi nedenler, kimi parti sempatizanları arasında böyle bir eğilime kaynak olabilir. Yığın örgütlerinde çalışan kimi iyi niyetli sempatizanlar, TKP politikasından ayrı bir politikayı parti politikasıymış gibi savunurlarsa, bu TKP'nin politikasının yığınların gözünde silikleşmesine, yanlış anlaşılmasına yol açabilir.

Kimi küçük burjuva akımlarının geçmişte olduğu gibi bugün de yığın örgütlerinden gelen böylesi çıkışları parti politikasıymış gibi gösterip TKP düşmanlığı yaptığı, özellikle TKP'nin bağlaşıklık politikasını böylelikle çarpıtmaya çalıştığı biliniyor. Bu yeltenişlere karşı savaşmak kadar, bunlara ortam hazırlayan çarpık eğilimleri düzeltmenin güncelliği de açıktır.

Kısa... Kısa

● TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş, 29 Eylül günü Batı Berlin Sosyalist Birlik Partisi Yönetim Kurulu'na, Batı Berlin demokratik güçlerine karşı yürütülen anti-demokratik baskı önlemlerini protesto eden bir mesaj yolladı.

● Alman Komünist Partisi'nin kuruluşunun X. yıldönümü nedeniyle Alman Komünist Partisi Yönetim Kurulu'na 25 Eylül'de TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş bir kutlama mesajı gönderdi.

● 29 Eylül günü Bilen yoldaş, Norveç Komünist Partisi Başkanı Martin Gunnar Knutsen yoldaşın 60. doğum yıldönümünü bir mesajla kutladı ve TKP'nin devrimci savaş selâmlarını iletti.

● Avustralya Sosyalist Partisi'nin III. Kongresi'ne 29 Eylül günü Bilen yoldaş bir mesaj gönderdi ve Kongreye başarı dileklerini iletti.

● Bilen yoldaş, Fransız, İtalyan, Portekiz, İspanya Komünist Partileri Merkez Komiteleri'ne 5 Ekim'de gönderdiği bir mesajla Avrupa Konseyi Parlamento Gurubunda partilerinin üyeleri olan saylavların, TKP'ye, TKP Programını yayınlayanlara gösterdiği dayanışmaya teşekkür etti.

● Peru Komünist Partisi'nin 50. kuruluş yıldönümünü, TKP MK 7 Ekim'de yolladığı bir mesajla kutladı.

● Bilen yoldaş, 8 Ekim'de bir mesajla, Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi (AKEL) Merkez Komitesi Genel Sekreteri Papaioannou yoldaşın 70. doğum yıldönümünü kutladı.

● Federal Almanya'nın Frankfurt kentinde 23–24 Ekim 1978 günlerinde Afrika, Latin Amerika ve Asya anakarasında emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı savaş konulu bir kollokyum yapıldı. TKP temsilcisi bu kollokyumda bir konuşma yaptı.

● Alman Komünist Partisi'nin Manheim Kongresine TKP temsilcisi de katıldı. Kongre çerçevesinde düzenlenen yığınsal bir mitingde TKP temsilcisi bir konuşma yaptı. Konuşmada, *«Alman komünistleriyle, Türkiye komünistlerinin bağları çok eskidir. Bu bağlar son 10 yıl içinde daha da kuvvetlenmiştır. Partilerimiz proletarya enternasyonalizmiyle, Marksçı-Leninci ilkelerle, Sovyetler Birliği'ne gösterdikleri yıkılmaz dostluk bağlarıyla bağlıdır»* deniliyor.